

מר בני גנץ, שר המשפטים, חבר כנסת ורב אלוף (בדימוס)

הגברת אסתר חיות, נשיאת בית המשפט העליון (באמצעות תלונות הציבור במנהל בתי המשפט)

מר אורי שוהם, נציב תלונות הציבור על השופטים

מכובדי,

הנדון: בקשה להדחתו של השופט עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה, סגן נשיא בבית המשפט

המחוזי מרכז בלוד

אני מבקשכם לפעול כפי הקבוע בחוק, הן בחוק יסוד השפיטה והן בחוק בתי המשפט, להדחתו של השופט, עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה, מפני שמעל בתפקידו ובחובותיו הציבוריים בעת שדן ופסק, בעת"מ 3968-03-18, ביני לבין יחידת חופש המידע המשטרית (להלן: "היחמ"מ"), שיוצגה ע"י פרקליטות המדינה. השופט, עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה, לא קיים הליכים משפטיים כדון בעתירה זו והיה צד יחד עם המשטרה והפרקליטות.

שמי, ליאון (אריק) שנקלר ואני פעיל ציבורי להכרה בחפותו של רומן זדורוב, ובפתיחתה של חקירה חדשה לאיתור רוצחיה של תאיר ראדה ז"ל.

השופט, עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה, פעל בניגוד לחוק ולדין:

1. קיבל מסמך שקרי, מזויף ומפוברק כבסיס להחלטה שיפוטית: לאחר כשנה

מתחילת המשפט, הוסיפה היחמ"מ באמצעות פרקליטות המדינה את נספח ו' לתשובתה בבקשת הביזיון. היחמ"מ ממציאה גרסה שקרית שנייה, מפי פרקליטות המדינה, ובה היא טוענת, לפתע, כי השיבה לבקשת המידע שלי באמצעות מסמך ו'. בניגוד לחוק ולדין, קיבל השופט, עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה, מסמך זה מבלי לדרוש מהיחמ"מ ומהפרקליטות תצהיר או עדות לגבי נכונות המסמך, שליחתו אליי והסיבות וההנמקות שמסמך זה לא הוגש ביחד עם תגובתם לעתירה. חייב היה השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, לחייב את היחמ"מ והפרקליטות להגיש בקשה להוספת מסמך, בקשה שהייתה מחויבת בתצהיר או בעדות.

בנוסף, קובע השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, כי אין באי-קבלת המסמך אצלי משום ראייה לכך שהוא שקרי, מזויף ומפוברק. השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, לא מסביר

איך ייתכן שכל המסמכים הועברו כשורה בין הצדדים ודווקא מסמך זה, לא עבר. בנוסף, מתעלם השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, מטענתי כי אל המסמך היה אמור להיות מצורף מסמך נוסף. העובדה שאותה הצרופה נשלחה במסמך אחר, מעידה שהיחמ"מ ידעו שאותו נספח ו' – מסמך שקרי, מזויף ומפוברק הוא.

2. **קבע כי מסמך מהיחידה הארצית לחופש המידע הוא תשובה לבקשת מידע**

מהיחמ"מ – בניגוד לחוק, למציאות ולמסמכים: במסגרת תשובתה לבקשת הביזיון, טענה היחמ"מ מפי פרקליטות המדינה, תוך כדי שהיא מקימה גרסה שנייה, כי מכתב במסגרת "בירור תלונתי" של היחידה הממשלתית לחופש המידע (נספח 40 לעתירה), הוא תשובתה של היחמ"מ לבקשת מידע (אחרת מסעיף 1 לעיל) שלי. חוק חופש המידע קובע בסעיף 7 איך תראה תשובה לבקשת מידע, ושתשובה שכזו תינתן מאותו הגוף שקיבל את הבקשה. ככה, כמובן, צריכים להיות הדברים במנהל ציבורי נכון וראוי.

פעם ראשונה בהיסטוריה המשפטית של מדינת ישראל קובע השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, מצב של "תשובה עקיפה" – כמובן, בניגוד מפורש לחוק ולמציאות הדברים. השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, מרמה את ניתוח המסמכים שהוא ברור. נספח 40 הוא מכתב של יחידת חופש המידע הממשלתית ונספח 41 הוא תשובתי להם. אין אפשרות לראות במסמכים אלה תשובה לבקשת המידע שלי מהיחמ"מ. עניתי גם למכתב זה (נספח 41) באופן הכי טבעי שיש. קביעת השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, כי "בכוונת מכוון" התעלמתי מתשובת היחמ"מ (סעיף 93 להכרעת הדין) – היא פשוט קביעה שקרית.

כשל השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, בניתוח המסמכים, אבל, כשל גם בקבלת תצהיר או עדות שכך הם הדברים. כשל גם בקבלת מסמכים שהוחלפו בין היחמ"מ לבין יחידת חופש המידע הממשלתית בה, כפי טענתם, ביקשה היחמ"מ מיחידת חופש המידע הממשלתית שהם יענו במקומם. יואר, כי על פי אתר יחידת חופש המידע הממשלתית הם אינם עונים, אף פעם, בשם יחידת חופש מידע אחרת, אלא, פועלים, כדי שאותה היחידה תענה.

גם הנוהל, שטענה פרקליטות המדינה בשם היחמ"מ שבו נטען ש"מנותק הקשר עם מתלונן" – לא הוצג.

בניגוד לחוק, מציאות הדברים, המסמכים הכתובים, בהיעדר עדות או תצהיר של היחמ"מ, בהיעדר מסמכים רלבנטיים של היחמ"מ – מחליט, השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, כי נספח 40 הוא תשובה לבקשת מידע כפי שהיחמ"מ והפרקליטות מבקשים ממנו.

3. **קבע כי החוק הוא טכני ושולי** : מפרוטוקול הדיון שהתקיים ב- 3 פברואר 2019

(עמוד 7 משורה 6 ואילך) : **יעל פי רישומו של החוק, היה צריך לקבל העותר החלטה**

מנומקת בקשר לאישור הארכה.

אין לראות במכתב הלקון שהתקבל מעו"ד לינס חמד, ראש תחום ייעוץ והנחייה, שבה

(צ"ל: שבו) היא רק מציינת כי התקבל אישור המפכ"ל כאשר הנימוקים, אליבא,

בישיבה, נמצאים בנספח ג' (צ"ל נספח 7) שהוא מיום 9.4.17 שמנמק ונשלח ע"י קצין

תלונות ציבור, פקד יניב חמי (צ"ל: המי), שבה (צ"ל: שבו) נכתב שהאורכה נדרשה עקב

העובדה שטרם התקבל מענה סופי לבקשה מהאגף הרלוונטי, מורכבות הבקשה, והחג

העומד בפתחו.

תמים דעים אני עם עמדת העותר שלא ניתן לראות נספח ג' (צ"ל: נספח 7) הנ"ל תשובה

שניתנה במנותק מהתשובה שניתנה ע"י עו"ד לינס חמד רב פקד כנימוק הנדרש בסעיף

7 לחוק חופש המידע.

מה עוד ששני המסמכים הללו ניתנו בהפרש זמנים ניכר כאשר קצין תלונות הציבור

עונה ב – 9.4.17 והתשובה מעו"ד לינס חמד ניתנה בנובמבר 2017 והיא אינה מתייחסת

או מפנה לתשובה של קצין תלונות הציבור מיום 9.4.17.

למרות הכשלים האמורים בתשובת המדינה, איני סבור שבנסיבות העניין יש להזמין מי

מהגופים שנתנו אישור להארכת המועד להעיד בפניי במסגרת עתירה מנהלית, אני

סבור שמדובר בעניין טכני, שולי (ההדגשה שלי), שאין כל הצדקה לזמן בגינו עדים

להעיד בפני ביהמ"ש המנהלי, דבר שכאמור נעשה במשורה ולעתים נדירות".

השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, קובע שהחוק הוא עניין טכני, שולי. פעילות כושלת

בקיום החוק של משטרת ישראל, שהיא גוף שכל מהותו הוא אכיפת החוק – היא רק עניין

טכני, שולי.

איך פועל השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, שכשל כזה, לא יקרה שוב!!

אבל, זה לא הכול. בהכרעת הדין מתקן השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, את הכרעתו לעיל, לטובת היחמ"מ והפרקליטות. בסעיף 143 להכרעת הדין, קובע השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, כך: "העותר טען כי "בית המשפט קבע בדיון כי לא ניתן אישור מפכ"ל להארכת מועדים כנדרש בחוק". דברים אלו אינם מדוייקים. בהחלטתי קבעתי כדלקמן": על פי רישומו של החוק, היה צריך לקבל העותר החלטה מנומקת בקשר לאישור ההארכה. אין לראות במכתב הלקוני שהתקבל מעו"ד לינס חמד, ראש תחום ייעוץ והנחייה, שבה היא רק מציינת כי התקבל אישור המפכ"ל כאשר הנימוקים, אליבא, בישיבה, נמצאים בנספח ג' שהוא מיום 17.4.9 שמנמק ונשלח ע"י קצין תלונות ציבור, פקד יניב חמי, שבה נכתב שהאורכה נדרשה עקב העובדה שטרם התקבל מענה סופי לבקשה מאגף הרלוונטי, מורכבות הבקשה והחג העומד בפתחנו" (עמ' 7 לפרוטוקול 3-7 שורות), כלומר, אף במכתבה של פקד לינס, מן הראוי היה לכתוב את הנימוקים, שנכתבו בנספח ג' לתגובה לבקשה לפי פקודת בזיון בית משפט, במכתבו של פקד יניב חמי.

עוד יוער, כי העותר שכח לציין כי בסופה של החלטתי קבעתי כי למרות הכשלים שצויינו באישור "אני סבור שמדובר בעניין טכני, שולי (ההדגשה שלי)" ואף דחיתי את בקשתו של העותר לזמן לעדות את רב ניצב אלשייך. בהחלטתי לא נקבע בדיון כי על המשטרה למסור אישור חדש מראש הרשות בעצמו."

ובסיפא של סעיף 145, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, קובע כך: "אני רואה במכתבה של פקד (צ"ל: רב פקד) לינס את אישור ראש הרשות, ביחד עם מכתבו של פקד יניב חמי (צ"ל: המי), על הנימוקים האמורים בו. אני דוחה את טענת העותר כי עליו לקבל את אישור ראש הרשות בעצמו."

השופט, עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה, מחזק שוב את השגיאה שלו שהחוק בישראל הוא טכני ושולי בכל הנוגע למשטרה.

בנוסף, משנה השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, את הכרעתו שנעשתה כבר, ומסכים פתאום, ללא שום הסבר, עם המשטרה והפרקליטות. פתאום התשובות של רפ"ק לינס חמד, עו"ד, ופקד יניב חמי, עו"ד, מתחברות להן.

4. **קבע על פי סעיף 7(ב) לחוק בעוד שהטיעון היה על פי סעיף 7(ג) לחוק : שני**

הצדדים מתייחסים לארכה השנייה הנקבעת לפי סעיף 7(ג) לחוק חופש המידע. כל הטיעונים, כל הראיות כולם נוגעים לסעיף 7(ג) לחוק חופש המידע. השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, מרמה את הכרעת דינו עת הוא לא מתייחס כלל לסעיף 7(ג), אלא מתייחס לסעיף 7(ב). סעיף 144 להכרעת דינו קובע כך: **"זאת ועוד, בניגוד לטענת העותר, החוק אינו מחייב את המפכ"ל להוציא מכתב בעצמו, אלא קובע מפורשות שהוא יכול להסמיך לכך אדם אחר: "ראש הרשות הציבורית או מי שהסמיך לכך" (סעיף 7(ב) לחוק). אין לצפות כי מפכ"ל המשטרה יאשר במכתב אישי ארכות לכל בקשה שתוגש ליחידה לחופש המידע, שכן יהיה בכך חוסר יעילות ואף פגיעה בעבודתה התקינה של המשטרה".**

5. **קבע בניגוד לחוק את מכתבה של רפ"ק לינס חמד כנכון : סעיף 7(ג) לחוק חופש**

המידע קובע כך: **"ראש הרשות הציבורית רשאי להאריך, הארכה נוספת, את התקופה האמורה בסעיף קטן (ב), בהחלטה מנומקת אשר תישלח למבקש תוך התקופה האמורה, אם בשל היקפו או מורכבותו של המידע המבוקש יש צורך להאריך את התקופה; ההארכה הנוספת לא תעלה על התקופה המתחייבת מהטעמים האמורים, ובכל מקרה לא תעלה על 60 ימים".** אז, כאמור בחוק רק ראש הרשות, מפכ"ל המשטרה במקרה זה, יכול לאשר, כמובן, בחתימתו הוא, ואישור זה יישלח למבקש הבקשה - זה החוק ואין בלתו, וכמובן, ישלח ב"תוך התקופה האמורה".

בסעיפים 141 ו-142 להכרעת דינו, קובע השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, כך: **"141. טענותיו של העותר כי המשטרה שיקרה ואף זייפה את מכתבה של עו"ד לינס חמד ראש תחום ייעוץ והנחיה מיום 5.11.2017, המאשר כי ניתן אישור מפכ"ל לארכות בבקשה 4690 ובבקשה 5067 (נספח 43 לעתירה) – נדחות, הן בשל חזקת התקינות שלא נסתרה על ידי העותר, והן כי הטענות נטענו בעלמא ללא כל בדל ראיה.**

142. טענת העותר כי היחידה לחופש המידע לא קיבלה אישור מפכ"ל לארכות הנדרשות וכי האישור שניתן ע"י עו"ד חמד מזויף – נדחית.

בדיון שהתקיים ביום 3.2.2019, בין היתר בשל בקשתו של העותר לזמן את המפכ"ל רוני אלשייך בעניין אישורי מפכ"ל לארכות, התייחס ב"כ המדינה למכתבה של עו"ד חמד: "מה רוצה העותר? מכתב שהמפכ"ל יהיה חתום עליו. אבל זה לא מה שקובע החוק,

החוק קובע שראש הראשות הציבורית הוא בעל הסמכות לתת ואומרת עו"ד לינס חמס רב פקד שהיא בראש תחום ייעוץ והנחיה בלשכת המפכ"ל וכותבת במכתב וחתימה שביום 6.4 ניתן אישור מפכ"ל, נספח ו' שלנו. וביום 6.10 בנוגע לבקשה 5067. על זה מבקשים לזמן את רב ניצב בדימוס מר רוני אלשיך. יש כאן מכתב רשמי של משטרת ישראל של גורם במשטרה שמאשר שהמפכ"ל נתן אישורו, לזמן עכשיו את מי שהיה המפכ"ל לתת עדות על הדבר הזה, אם זו לא טרחנות אני לא יודע טרחנות מהי.

מטריחים את ביהמ"ש" (שורות 13-19). בסעיף 145 ממשיך השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, כך: "חזקת התקינות המנהלית עומדת למדינה גם בטענתה כי המפכ"ל אישר את הארכות ומכתבה של פקד לינס מדבר בעד עצמו, למרות ליקוייו.

אני דוחה מכל וכל את טענת העותר כי מכתבה של פקד לינס מזוייף. מדובר בטענה בעלמא, הנשענת על סברת העותר, ללא כל בדל ראייה.

אני רואה במכתבה של פקד לינס את אישור ראש הרשות, ביחד עם מכתבו של פקד ניב חמי, על הנימוקים האמורים בו. אני דוחה את טענת העותר כי עליו לקבל את אישור ראש הרשות בעצמו.

לסיכום: הטענה כי ראש הרשות הוא שחייב לחתום בעצמו על אישור ארכה – נדחית. בקשת העותר לקבל את אישור ראש הרשות – נדחית."

אני מבקש להעיר מספר הערות:

1. אוי לבושה! השופט, עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה, לא מפעיל שום ביקורת על המשטרה והפרקליטות, כפי שתפקידו מחייבו, בעת, שבאופן בוטה ואפילו חצוף, פועלים המשטרה והפרקליטות בניגוד לחוק ולדין.
2. אין פעולה כזאת של דיווח של פקידה על אישור גורם סמכותי. כמו שלא היינו מסכימים שפסקי דין יאושרו על ידי הקלדנית ולא בחתימת השופט.
3. החוק ברור וחד משמעי.
4. השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, לא מתאר בהכרעת דינו את מציאות הדברים, ובכך הוא משקר את המציאות. שלחתי מיילים בדרישה לקבלת אישור מפכ"ל והתלוננתי ביחידה הממשלתית לחופש המידע.
5. לא קיבלתי עד היום אישור מפכ"ל – כי אין אישור מפכ"ל.
6. אין אישור מפכ"ל, כי המפכ"ל לא אישר הארכת מועדים. יש קומבינה, בה הפקידים מאשרים במקום המפכ"ל ומחפים עליו וכשהם יצטרכו הוא יחפה עליהם. מעגל של

שחיתות – שאליו בוחר, בידיעה ברורה, השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, להצטרף, במקום לפעול כנגד שחיתות זו.

7. בכוונת מכוון מרמה השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, את הטיעון שלי - לא טענתי שמכתבה של רפ"ק לינס חמד מזויף, טענתי שהוא שקרי.

8. אין שום ראייה שרפ"ק לינס חמד, עו"ד, היא בלשכת המפכ"ל. המסמך, נספח 43 לעתירה, לא מראה איזה קשר שבין רפ"ק לינס חמד, עו"ד, ללשכת המפכ"ל. השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, מקבל אמירה של פרקליט מפרקליטות המדינה כאילו היא עדות. כאילו, רפ"ק לינס חמד, עו"ד, היא בלשכת המפכ"ל ומקבל אמירה זו כ"תורה מסיני".

9. ציטוט שקרי הפרקליטות כחלק מהנמקותיו של השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, הוא לא ראוי ומעיד שהשופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, לא היה שופט אלא צד.

10. איך רפ"ק לינס חמד, עו"ד, בכלל יודעת? איך היא זוכרת מה היה שם?

11. מועד קבלת אישור המפכ"ל צריך להיות בתוך התקופה האמורה. רק אחרי כחצי שנה, הביאה המשטרה את המכתב השקרי של רפ"ק לינס חמד, עו"ד.

12. איך יגרום, השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, שאישורי מפכ"ל יבוצעו כנדרש עפ"י החוק והדין עת הוא מאפשר לקומבינה המושחתת הזו להתקיים ותומך בה.

6. **דן באופן שקרי ובניגוד לחובותיו כשופט בבקשת הביזיון** : דיון בביזיון על

החלטת בית משפט אינו דיון חוזר או ערעור על החלטות בית המשפט. השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, אפשר דיון חוזר ושינוי גרסה של היחמ"מ והפרקליטות תוך שהוא מבטל בפועל את החלטותיו הקודמות. השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, קבע כי ביחמ"מ יראו בקשות אלו כ"בקשות חדשות" ולפיכך, בדיון הביזיון, היה צריך לבדוק ביצוע תגובה לבקשות המידע החדשות ממועד ההחלטה. אם היחמ"מ והפרקליטות מעוניינים בשינוי ההחלטה שיערערו עליה בבית המשפט העליון.

7. **רימה את הניתוח המשפטי** : המסגרת הנורמטיבית הנכונה של חוק חופש המידע,

היא זאת שנקבעה בפס"ד ג'ולאני : "עם זאת, חשוב גם לוודא שהחריג לא "יבלע" את

הכלל – השאיפה לשקיפות בהתנהלות השלטונית (עמ' 378)" (מפי הגברת ברק-ארז).

החריג הוא אי-מסירת המידע, הכלל הוא, מסירת המידע. כדי לא למסור מידע, על

הרשות להוכיח את הסיבות וההנמקות לאי-הגילוי, דבר שבראשונה נעשה על ידי התשובה שניתנת על ידי יחידת חופש המידע. אבל תשובה ראשונה זו לא מספיקה והרשות נדרשת להוספת ראיות, עם בתצהירים ועם בעדויות, המראות את הסיכון שיש בגילוי המידע, לטענת הרשות.

לא הועמדה שום ראיה, לכל פריטי המידע המבוקשים, כי גילויים מהווה סכנה כלשהי, מעבר לתשובה הראשונה והיחידה של היחמ"מ.

מי שקורא את הניתוח המשפטי של השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, חושב, שגילוי המידע הוא החריג ואי-גילוי המידע הוא הכלל.

בנוסף טועה ומטעה השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, בסעיף 19 להכרעת דינו: " **בנוסף,**

הזכות למידע נבחנת מטעמים הנוגעים ליעילות עבודה ולחשיבות הנודעת להטלת

מגבלות על מסעות דיג של סנגורים או על נסיונות להתיש את רשויות התביעה בבקשות

סרק (עעמ 1786/12 אברהים ג'ולאני נ' מדינת ישראל - המשרד לביטחון פנים, פ"ד סו

(3) 362, 389 (2013), פורסם בנבו, "עניין ג'ולאני)". זה שקר. מעולם לא נקבע "מסע

דיג" לעניין חוק חופש המידע. תיאורו של השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, את הכרעת

הדין לעניין ג'ולאני – הוא פשוט שקרי.

8. **קבע באופן שקרי חזקת מנהל ציבורי תקין** : למרות הכשלים הרבים של היחמ"מ,

קובע בניגוד למציאות הדברים, השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, את חזקת המנהל

הציבורי התקין ליחמ"מ. השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, מעוות את המציאות,

שאותה הוא לא מתאר כלל בהכרעת דינו. להלן רשימה חלקית של בעיות מנהלתיות: אין

אישור מפכ"ל להארכת מועד שנייה, אין תשובות ראויות לפניו לבעניין זה, אין תשובה

לבקשת המידע מהיחמ"מ עצמה, אין תשובות ראויות של היחמ"מ לפניו לבעניין זה,

אין עמידה במועדים שנקבעו בחוק, התלונה ביחידת חופש המידע הממשלתית מתקבלת

כראויה, הודעות שקריות (סתורות) של היחמ"מ עצמה, גרסאות שקריות ומתחלפות

בדיון המשפטי עצמו, שימוש במסמכים שקריים, שימוש במסמך מזויף ועוד.

9. **לכלך ושיקר עליי, למרות שלא דן כלל לעניין זה** : לכל אורך הכרעת דינו, השופט,

עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, מלכלך עליי ומשבח את היחמ"מ, המשטרה והפרקליטות.

בערעור שלי, יש התייחסות נרחבת לעניין זה ודוגמאות רבות. לדוגמה (סעיף 121 להכרעת הדין): **"..תוך התמודדות מול עשרות רבות של פניות בכתב ובטלפון, כפי שהעיד העותר עצמו בכתבי טענותיו ובמסמכים שצורפו לעתירתו"** – זה שקר, שכן לא היו עשרות רבות של מיילים, היו 20 מיילים לאורך כל התקופה, ולא היו כלל שיחות טלפון מצדי ליחמ"מ, אלא, שיחת טלפון אחת מהיחמ"מ אליי, בה ניסו לבקש ממני לרדת מהבקשה לקבל אישור מפכ"ל. כמובן, שהטענה כאילו העדתי את הנטען לעיל, בכתבי טענותיי ובמסמכים שצורפו – היא עוד שקר של השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה. מדובר הרי, בעתירה לפי חוק חופש המידע, ובדין לא נדונו פעילויותיי, שכן אין להן רלוונטיות לעניין זה. מה שמשנה זה המידע, אם ניתן לגלותו או שלא ניתן לגלותו – התנהגות מבקש המידע אינה חשובה כלל ובדין לא נדונה. הקביעות השקריות לגביי, הלכלוך עליי, מראים את חולשת ההחלטות הנוגעות למידע עצמו.

10. **פעל בניגוד לחוק ולדין המחייב ודחה את בקשות המידע**: ההנמקה (הרציו) בהכרעת הדין של השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, לכל אורכה היא לגופי שלי ולא לגופו של המידע. בסיפא של הכרעת דינו הוא מסכם: **"גם אם מטרת עתירתנו המוצהרת של העותר היא ציבורית (ולא השתכנעתי שכך הוא) אין זו עילה לדורסנות ולפגיעה ברשויות ציבוריות ובפקידי ציבור שעשו את עבודתם נאמנה, איזונו בין האינטרסים השונים, וכאמור נתנו לו מענה כדין, גם אם לא את מלוא המענה לו ציפה"**. ומייד בהמשך, אפילו מודגש: **"העתירה על כל הבקשות הכלולות בה (כולל הסעד החילופי) – נדחית"**. מציאות הדברים היא כמובן שונה. אין ולא הייתה "דורסנות" ו/או "פגיעה" כלשהי של העותר ברשויות. בכל מקרה, פעילותי לא נדונה ולא הוגשו ראיות כלשהן לתמיכה בקביעה שקרית זו. בנוסף, אין לזה קשר לדיון בעתירת חופש מידע וזה לא יכול לשמש כהנמקה (רציו) להכרעת דין. אין איזון של האינטרסים השונים הקבועים בחוק חופש המידע, עת נעשתה חסימה מלאה של המידע – טענת ה"איזון" היא טענה שקרית.

השופט ריבלין קובע מפורשות, ב"עניין חברת החדשות": "מסקנתי היא, אפוא, כי אין לקבל את גישתה הגורפת של המערערת, לפיה בכל הנוגע לדו"חות של ביקורת פנים, החיסיון הוא הכלל וגילוי המידע הוא, לכל היותר, חריג השמור למקרים יוצאי-דופן. מאידך גיסא, גם גישתו של בית המשפט המחוזי עלולה להתפרש כמרחיבה יתר-על-המידה את חופש המידע. אין לקבוע חובת גילוי כללית בלתי-מבוקרת, אך גם אין לקבוע, בשום פנים (ההדגשה שלי), חיסיון גורף. על המערערת לשקול תמיד גילוי מלא או חלקי של המידע, ועליה הנטל להראות כי מניעת העיון, בכל מקרה ומקרה, מוצדקת היא. ככל שאינטרס הציבור במידע בולט יותר, כך נדרשת המערערת להעמיד נימוק משכנע יותר לחיסויו. מקום בו הדבר אפשרי, על הרשות לסמן ב"עפרון כחול" את החלקים שלא ניתן לגלותם, ולפרסם את היתר. אמצעים חשובים בהקשר זה, שיש לשקלם, הם פרסום תמצית ממצה והשמטת שמות" (עע"מ 6013/04).

גם הטיעון כי קיבלתי מענה כדין – שקר הוא, שהרי לא קיבלתי מענה כלל, לגבי בקשות המידע מהיחמ"מ עצמה.

היה חייב השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, לקבל את בקשות המידע ולאכופ אותן על היחמ"מ. הבקשות הוגשו כחוק, המידע הנדרש בהן קיים וזמין ולא הוכחה שום סכנה שתקרה בגילוי המידע.

11. חייב אותי בהוצאות מטורפות שיגרמו לנזק ולמניעת אזרחים מלפנות

לעתירות חופש מידע: בסופה של הכרעת הדין השקרית שלו, חייב אותי, השופט,

עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, בהוצאות משפט מופרכות שהן בערך פי עשר או יותר מהוצאות משפט שבהן מחויבים אזרחים שמבקשים מידע, שבית המשפט מחליט שלא מגיע להם.

חיוב מטורף זה, יביא להימנעות של אזרחים טובים מהגשת עתירות לפי חוק חופש המידע פן הם יתקלו בשופטים דומים לעו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, כאלה שפועלים יד ביד עם הרשויות ונגד האזרחים.

לכל אורך הכרעת דינו משקר השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, את מציאות הדברים. הוא קובע כי פעלתי ב"דורסנות" ו"בפגיעה" כלפיי היחמ"מ, כאשר טענה זו מנוגדת למציאות הדברים, הוא כלל לא דן לעניין זה, ואין עניין זה רלבנטי לעתירה לפי חוק חופש המידע.

השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, מרמה את הכרעת דינו עת הוא לא מתאר את השתלשלות העניינים, כפי שמתבטאת במיילים השונים שהוצגו בפניו.

בכוונת מכוון, מרמה, השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, את הדין הראוי לעניין חופש המידע. השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, משקר את הכללים הקבועים בחוק ובדין הנוגעים לקבלת מידע מהרשות. לא הוצג שום מידע התומך בחסימה מלאה כפי שביצעה הרשות. הרשות לא הציגה, כפי המתחייב בחוק ובדין את פעילותה לאפשר גילוי מלא או חלקי של המידע המבוקש. בכוונת מכוון, מתעלם, השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, מטענות שונות שלי ובעיקר מהטענה ששואלת – על מה דנו ביחמ"מ עצמה, ככה שיחול סעיף 9ב(4) לחוק חופש המידע, כאשר אין מידע.

בכוונת מכוון, מרמה, השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, את הכרעת דינו ככה שתזדהה עם בקשות היחמ"מ והפרקליטות והוא משמש כחותמת גומי לכל שקריהם. טיעוני הפרקליטות השקריים משמשים כחלק מהותי מהכרעת דינו.

בכוונת מכוון, מרמה, השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, את סדרי הדין, את חובת התצהירים ואת הדין הנוגע לדיון ביזיון בית המשפט, הכול כדי לשרת את המשטרה והפרקליטות בניגוד בולט לחובתו לפעול על פי החוק והדין.

במקום להודות לי על פעילותי לשפר את מערכת אכיפת החוק בישראל, לשפר את הביקורת הפנימית המשטרית ולגלותה לציבור – מעדיף השופט, עו"ד סטולר, ד"ר לכימיה, שמערכת אכיפת החוק תפעל בקומבינות, בהסתרה, בשקר וברמייה.

השופט, עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה, פועל בניגוד לחוק, בניגוד לדין, בניגוד לסדרי הדין, תוך שהוא מעוות את מציאות הדברים, משקר ומרמה מפורשות, מקבל כבסיס להחלטותיו מסמכים שקריים, מקבל כבסיס להחלטותיו כל מיני המצאות שהוא ממציא ממוחו ללא ראיות ו/או דיון לגבי אותם נושאים, אפילו, ללא טיעון של הפרקליטות – הכול מתוך המטרה המעוותת של הגנה על המשטרה והפרקליטות לפי תפיסתו המעוותת.

כל סעיף מסעיפים אלו לעיל, מקים עילה להדחתו. חיבורם של סעיפים אלה יחדיו מחייב הדחתו בהליך הכי מהיר ויעיל האפשרי.

לא יעלה על הדעת שהשופט, עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה, משמש כחבר במושב הדין בפשעים חמורים, באותה העת בה הוא פועל כצד למען המשטרה והפרקליטות ובניגוד לחוק ולדין. אין לתת אמון באף החלטה של השופט, עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה, בשום הליך פלילי בו הוא דן.

על פי חוק יסוד השפיטה, נתונה בידכם (גם כל אחד לחוד) הסמכות לבקש מהועדה לבחירת שופטים, את הדחתו של שופט. על פי חוק בתי המשפט לשר המשפטים גם האפשרות, להגיש קובלנה כנגד שופט לבית הדין למשמעת, אשר עשויה להביא לסיום כהונתו. בקשה זו לא מוגשת כרצון לנקמה. הבקשה מוגשת מתוך אותה הפעילות הציבורית שמנחה אותי, להביא לכך שתהיה לנו מערכת אכיפת חוק טובה. כדי שנגיע לשם, חייבים להכיר במציאות הדברים, וחייבים להדיח שופטים שפועלים בעד מערכת אכיפת חוק מושחתת. אנא פעלו כפי הנדרש במהירות וביעילות,

בכבוד רב,

ליאון (אריק) שנקלר

ברשימה הבאה, הקישורים לכל המידע הנוגע לתיק זה באתר שלי:

1. העתירה עצמה: <http://ariksworld.com/Grow/atira2.pdf>
2. נוהל בקרות אח"מ: <http://ariksworld.com/Grow/nohal%20bikorot%20agaf%20modiin%20vechakirotpdf>
3. דו"ח ביקורת, חיתוך מצב מחוזות צפון וחוף: <http://ariksworld.com/Grow/mahoztzafoauditng.pdf>
4. מספר בקשות של העורר: <http://ariksworld.com/Grow/requests1%20freedom%20of%20information%20appeal.pdf>
5. התגובה הראשונה של היחמ"מ: <http://ariksworld.com/Grow/tgova1atira2.pdf>
6. התגובה השנייה של היחמ"מ:
7. פרוטוקול דיון ראשון, 3 פברואר 2019: http://ariksworld.com/Grow/response_praklytot1.pdf
8. בקשת הביזיון: http://ariksworld.com/Grow/courtatira2_hearing.pdf
<http://ariksworld.com/Grow/dishonor.pdf>

9. תשובת היחמ"מ לבקשת הביזיון :
<http://ariksworld.com/Grow/responseudishonor.pdf>
10. החלטת בית המשפט, עניין הביזיון ידון בדיון :
<http://ariksworld.com/Grow/judgedecisionbizayon.pdf>
11. תגובת העורר לתשובת היחמ"מ לעניין הביזיון :
<http://ariksworld.com/Grow/bizayonreaction1.pdf>
12. פרוטוקול דיון 16 לדצמבר 2019 :
<http://ariksworld.com/Grow/protocol%2016%20december%202019.pdf>
13. סיכומי העורר בעתירה : <http://ariksworld.com/Grow/summary%20claims.pdf>
14. הארכת מועד להגשת סיכומי היחמ"מ :
<http://ariksworld.com/Grow/courtdecision2.pdf>
15. בקשת העורר שלא להאריך מועדים :
<http://ariksworld.com/Grow/request%20submission%20date.pdf>
16. תשובת בית המשפט : <http://ariksworld.com/Grow/courtdecision3.pdf>
17. סיכומי היחמ"מ : <http://ariksworld.com/Grow/praklitot%20summary1.pdf>
18. בקשת העורר לקבל את הכרעת הדין :
<http://ariksworld.com/Grow/request%20for%20justice%20decision.pdf>
19. תשובת בית המשפט : <http://ariksworld.com/Grow/courtdecision4.pdf>
20. הכרעת הדין : <http://ariksworld.com/Grow/finalmehuzi.pdf>
21. הערעור לבית המשפט העליון : <http://ariksworld.com/Grow/objection3.pdf>
22. סדרי הדיון בבית המשפט העליון :
<http://ariksworld.com/Grow/procedurehighcourt.pdf>
23. סיכומי הערעור : <http://ariksworld.com/Grow/sikumimaam3.pdf>